

Notat: Lovgivningen rummer entydigt ikke mulighed for privat finansiering af GPS

Dette notat belyser de gældende rammer for anvendelse af sporingssystemer til borgere med demens. Som videnvirksomhed bidrager vi med indsigt i de juridiske og praktiske aspekter af velfærdsteknologi for at støtte de kommunale beslutningsprocesser. Formålet er at skabe klarhed over lovgivningen og sikre borgerne den rette støtte i hverdagen.

Serviceoven paragraf 136 e udgør den primære juridiske ramme for tryghedsskabende velfærdsteknologi til personer med nedsat psykisk funktionsevne. Denne bestemmelse har status som en særregel rettet specifikt mod denne målgruppes behov. Myndighedens anvendelse af lokaliseringssystemer sker som en integreret del af omsorgsopgaven. Lovgivningen lægger op til, at personalet anvender disse løsninger for at fremme borgerens bevægelsesfrihed og sikkerhed.

Sundhedsministerens officielle besvarelse af 12. juni 2020 præciserer retsstillingen på området. I svaret på spørgsmål 545 fremgår det, at sporingssystemer til borgere med demens tildeles efter de specifikke regler i Serviceoven. Ministeren angiver i sit svar, at disse teknologier bevilges uafhængigt af de generelle hjælpemiddelbestemmelser i paragrafferne 112 og 113. Den fulde ordlyd af ministersvaret er tilgængelig via dette link: <https://www.ft.dk/samling/20191/almindel/sou/spm/545/svar/1698929/2259222.pdf>. Denne præcisering understøtter en ensartet forvaltning af reglerne på tværs af landet.

Den nuværende lovgivning definerer en klar ansvarsfordeling for finansiering af teknologiske løsninger. Serviceovens paragraf 173 fastlægger kommunens forpligtelse til at afholde udgifterne til indsatser efter denne lov. Ankestyrelsen har uddybet dette i principafgørelse 10-16. Her fremgår det, at abonnementsudgifter til dataforbindelser betragtes som en forudsætning for selve teknologiens funktion. Myndigheden dækker derfor de løbende omkostninger til simkort og opkobling som en del af den samlede omsorgsindsats. Dette sikrer, at teknologien altid fungerer efter hensigten uden økonomisk belastning for den enkelte borger.

Individuel vurdering udgør et lovbestemt fundament for den kommunale sagsbehandling. Myndigheden ser på den enkelte borgers livssituation for at finde den rette løsning. Serviceovens krav om konkrete vurderinger betyder, at hver sag behandles ud fra borgerens unikke behov. En praksis med faste standardafvisninger eller generelle henvisninger til private indkøb kan begrænse muligheden for at yde den nødvendige støtte. Myndigheden har en vejledningspligt, som sikrer borgerne en saglig behandling af deres ønske om tryghedsskabende teknologier.

Kommunens omsorgspligt er forankret i Serviceovens paragraf 82. Valget af teknisk udstyr tager højde for driftssikkerheden og de faglige standarder for at imødekomme borgerens behov. Almindelig forbrugerelektronik som for eksempel AirTags har visse begrænsninger i forhold til demenssikring. Tekniske egenskaber som antistalking alarmer og manglen på dedikerede positionsenheder kan have indflydelse på anvendeligheden i en professionel

omsorgskontekst. En visitation gennem de kommunale instanser garanterer, at udstyret lever op til de nødvendige krav for borgere med kognitive udfordringer.

Ved at følge de juridiske retningslinjer opnår kommunen en stabil og forudsigelig forvaltning. Dette skaber tryghed for både medarbejdere og pårørende. Vi står til rådighed med yderligere dialog og vidensdeling om, hvordan teknologien bedst implementeres i overensstemmelse med de gældende regler.